

Sygn. akt II CZ 19/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Górski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maria Szulc

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie ze skargi L. S.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
postanowieniem Sądu Okręgowego w K.
z dnia 13 października 2005r.,
wydanym w sprawie z wniosku A. F.
przy uczestnictwie L. S.
o podział majątku wspólnego,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 lipca 2013 r.,
zażalenia uczestnika postępowania
na postanowienie Sądu Okręgowego w K.
z dnia 28 listopada 2012 r.,

**oddala zażalenie; nakazuje wypłacić adw. K. G. z Kasy Sądu
Okręgowego w K. 1350 (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt) zł
kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu
zażaleniowym, powiększonej o stawkę VAT.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. postanowieniem z dnia 28 listopada 2012 r. odrzucił skargę L. S. o wznowienie postępowania w sprawie o podział majątku wspólnego, zakończonej prawomocnym postanowieniem tego Sądu z dnia 13 października 2005 r., wskazując jako podstawę art. 410 § 1 k.p.c. Odrzucenie skargi nastąpiło z dwóch przyczyn: uchybienia trzymiesięcznego terminu do jej wniesienia oraz braku podstaw do stwierdzenia, że skarżący został pozbawiony możliwości obrony swoich praw.

Skarżący, w zażaleniu na to postanowienie wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 407 § 1 k.p.c., skargę o wznowienie postępowania wnosi się w terminie trzymiesięcznym; termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy podstawą wznowienia jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji - od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub jej przedstawiciel ustawowy.

Uchybienie tego terminu, jeśli chodzi o zarzuty skargi dotyczące wartości kwestionowanych dowodów, jest oczywiste. Skarżący podnosił zastrzeżenia do tych dowodów już w apelacji, jednakże Sąd Odwoławczy tych zastrzeżeń nie podzielił. Powoływanie ich powtórne w skardze o wznowienie postępowania jest więc bezprzedmiotowe. Podstawą wznowienia mogą być bowiem tylko nowe okoliczności i środki dowodowe (art. 403 § 2 k.p.c.). Stąd też odrzucenie skargi opartej na tej podstawie było usprawiedliwione.

Jeśli zaś chodzi o twierdzenie skarżącego o pozbawieniu go możliwości obrony praw, to skarżący upatruje tej podstawy wznowienia w wadliwym reprezentowaniu jego interesów przez ustanowionego przez sąd pełnomocnika z urzędu. Jednakże skarżący niczym nie wykazał, że podstawę do powzięcia takich wątpliwości poznał dopiero teraz, kiedy od uprawomocnienia się orzeczenia upłynęło z górą siedem lat. Tak więc i w tym zakresie skarga była spóźniona (art. 407 § 2 k.p.c.), co uzasadniało jej odrzucenie. Na marginesie tylko warto

dodać, że w orzecznictwie przyjmuje się, iż strona zostaje pozbawiona możliwości działania tylko wtedy, gdy doszło do całkowitego pozbawienia jej możliwości obrony swych praw, w więc gdy znalazła się w takiej sytuacji, która uniemożliwia, a nie tylko utrudniła lub ograniczyła popieranie przed sądem dochodzonych żądań (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 października 1999 r., II UKN 174/00, OSNP 2001, nr 4, poz. 133), na co skarżący nie powołał żadnych dowodów.

Z tych względów zażalenie oddalono (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). Postanowienie o kosztach uzasadnia § 19 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348, ze zm.).